

Posudek oponenta
diplomové práce
Barbory Brucknerové
na téma
„Podmínky prohlášení konkursu“

Diplomantka předložila práci na uvedené téma o celkovém rozsahu 67 stran, včetně stručného úvodu a závěru, seznamu zkratk a literatury, jakož i anglického resumé.

Z formálního hlediska tak vyhověla požadavkům kladeným na práce tohoto druhu.

Téma zvolené autorkou je základním tématem insolvenčního práva, byť se jeho označení spíše přidrží staré právní úpravy a i v rámci textu je výklad zaměřen spíše na problematiku konkursní, nikoli insolvenční obecně, byť autorka v rámci členění vychází z definic nového zákona a zabývá se tedy definicí úpadku a dále insolvenčním návrhem. S určitými výhradami – viz níže – toto zaměření akceptuji, byť jej s ohledem na novou právní úpravu nepokládám za ideální a – jak rovněž viz níže -autorka důsledně rozdílů nepostihuje.

Z hlediska systematického je práce členěna do 7 stěžejních kapitol, kde obecnému postavení konkursu v novém insolvenčním řízení věnuje autorka jen okrajovou pozornost – str. 12; více si všímá historie, koncepční změnu rovněž postihuje velmi stručně – str. 16. Pečlivě strukturuje hmotněprávní a procesní podmínky prohlášení konkursu, byť opět jde o obecné převzetí nové úpravy obecně se vztahující k rozhodnutí o úpadku – zde autorka zařazuje i definici hrozícího úpadku, což je s ohledem na téma práce nevhodné (str. 30). Z hlediska terminologického užívá autorka pojmu „náležitosti zahájení insolvenčního řízení“, když dále se zabývá náležitostmi insolvenčního návrhu, po nich přichází na řadu výklad toliko o podmínkách řízení na straně soudu, účastníků a výklad zásady non bis in idem. Práce je po dalších dvou dílčích kapitolách ukončena velmi stručným závěrem, jenž svou funkci plní spíše formálně.

Uvedená práce patří k těm, jež se vyznačují spíše popisností a „přepřacováním“ zákonného textu, nikoli hlubším ponořením do dané problematiky, či vůbec postižením praktických či teoretických problémů. Z tohoto hlediska lze jen konstatovat, že autorka prokazuje přehled v platné právní úpravě, byť její metoda vede k tomu, že popis je automatický, mechanický a např. hrozící úpadek je zde pojednáván ze zcela nevhodného úhlu pohledu.

Autorka pracuje s literaturou i recentní judikaturou, byť opět spíše pro dokreslení základních otázek, nikoli pro nastínění aplikačních problémů.

Práce je přes uvedené nedostatky způsobilá k obhajobě, v jejímž rámci nechť se autorka zaměří na problematiku osvědčení plurality věřitelů, nařízení jednání při rozhodování o úpadku a zásady non bis in idem v insolvenčním řízení.

Předběžně práci hodnotím velmi dobře – dobře.

JUDr. Petr Smolík, Ph.D.

oponent

V Praze dne 5. ledna 2011